

Kerstkrans

In deze decembermaand gaan we in 'Creatief met BLOEMEN' voor een hangende kerstkrans. We werken in de traditionele kleuren groen en rood en met verschillende soorten kerstgroen. Decoratief afwerken doen we met o.a. kerstballetjes, sierappeltjes en dennenappels.

Wat heb je nodig?

Strokrans (diameter 30 cm), Nobilistakken, *Cypres*, *Limonium*, *Panicum*, kleine kerstballen, sierappeltjes, dennenappels, cotton pods, snoeischaar, enkele krammen, wikkeldraad, tandenstokers, lijmpistool met lijmstick, schaar en lint.

Werkwijze

Neem de Nobilistakken en knip hiervan stukken van ongeveer 10 cm. Doe hetzelfde met de *Cypres* en leg de stukken per soort op tafel. De *Limonium* en *Panicum* knippen we in stukken die langer zijn dan onze Nobilis.

Maak de wikkeldraad vast aan een kram en prik deze in de strokrans. Neem nu enkele stukken Nobilis en leg deze op de krans. Werk van binnenuit naar de buitenkant van de krans toe en draai twee- tot driemaal met de wikkeldraad rond de strokrans over de Nobilis. Doe nu opnieuw hetzelfde en werk dakpansgewijs, dit wil zeggen dat je de Nobilis elkaar laat overlappen zodat er geen wikkeldraad te zien is.

Verwerk vervolgens de *Cypres* tussen de Nobilis. De *Limonium* en *Panicum* nemen we er sporadisch tussenin en laten deze er vrolijk uitspringen. Werk je hierbij met een kleurtje, dan bekom je meer contrast in het geheel van je krans. Werk de krans zo verder af. Eénmaal terug bij het startpunt gekomen, knip je de wikkeldraad af en maak je het uiteinde vast aan een kram die je in de strokrans duwt.

Neem de tandenstokers en prik deze in de sierappeltjes. Duw deze daarna in de strokrans.

Met ons lijmpistool kleven we vervolgens de kerstballetjes, dennenappels en cotton pods tussen het kerstgroen.

Bevestig een passend lint aan de krans met een mooie strik erbij en hang deze kerstkrans ten slotte op. Verwerk eventueel nog een lichtslinger in het geheel.

Tips Houd rekening bij het kleven van de decoratie waar je het lint wenst te bevestigen rond de krans en kleef niets op deze plaats

Fleurige Tuinhiergroet,
Trui Debo

Het verhaal van dahliaveredelaar Jozef Weyts

Dahliakweker Jozef Weyts uit Zonhoven heeft een mooie demonstratietuin. Jozef teelt en veredelt al meer dan 40 jaar dahlia's en heeft een reeks van meer dan 50 Jowey-variëteiten ontwikkeld.

Het verhaal van Jozef

"In 1979 plantte ik mijn eerste dahlia's. We hadden net ons huis gekocht en van een oom kreeg ik wat knollen. Zulke dingen had ik nog nooit gezien. Hij zei dat ik ze moest planten en dat er bloemen uit zouden komen. En inderdaad, in de zomer waren er rode boldahlia's. In die tijd wist ik niets van dahlia's.

Na een paar jaar ging ik bij mijn zus op bezoek en zag ik dat haar buurvrouw dezelfde dahlia's had als wij, maar dan in het geel. Ik belde aan en vroeg de dame om in de herfst wat knollen te ruilen, zodat ik twee kleuren had. Aardig! In de volgende zomer waren we aan het fietsen en in een voortuin zag ik een paar oranje boldahlia's. Ik stopte, klopte op de deur en stelde opnieuw voor om wat knollen te ruilen. Nu had ik drie kleuren. Nog leuker! Later, toen ik (voor het eerst) op bezoek was in een tuincentrum, zag ik nog veel meer dahliasoorten. Ik heb ze allemaal gekocht. Nu had ik een kleine verzameling bal- en pompondahlia's. Ik was best trots op ze.

Op een dag las ik bij toeval in de krant dat er een dahliashow was in Bredene, aan de Belgische kust. Ik ben erheen gereden en op dat moment ging er een wereld voor me open. Ik probeerde contact op te nemen met de mensen die hun bloemen lieten zien en kon enkele soorten van hen kopen. Elk jaar bezocht ik die show opnieuw en kocht ik wat soorten van de exposanten. Dit gebeurde allemaal in de jaren tachtig.

In de jaren negentig begon ik wat zaden te nemen en probeerde ik wat nieuwe soorten te creëren. Ik begon ook deel te nemen aan de dahliawedstrijd in Bredene. Ik begon steeds meer te lezen over tuinieren en dahlia's. Mijn eerste creatie was een gele cactus. Ik noemde het Super Nova, een pasgeboren ster. Helaas bestond die naam al, dus besloot ik te doen wat veel kwekers doen: een voorvoegsel gebruiken. Omdat mijn naam **Jozef Weyts** is, heb ik de eerste letters van mijn twee namen genomen en het voorvoegsel Jowey gemaakt.

Op een gegeven moment besloot ik me te richten op baldahlia's en deed ik cactussen en decoratieve dahlia's weg. In die jaren ben ik begonnen met het creëren van variëteiten die het nu nog steeds goed doen, zoals Jowey Winnie.

Inmiddels had ik een computer en deed ik precies wat ik in die eerste jaren deed: ik klopte bij iemand aan, maar nu in de VS. Ik vroeg op de website van de ADS of iemand interesse had in het ruilen van knollen. Ik zou wat Europese variëteiten naar hen sturen, en zij zouden mij wat Amerikaanse variëteiten bezorgen.

Op een gegeven moment zag ik een webpagina van een Nederlandse dahliakweker. Ik nam contact met hem op en vroeg of hij geïnteresseerd was in de nieuwe soorten van mijn zaailingen. Elk jaar kwam hij terug om te kijken of ik iets had dat hij kon gebruiken. Soms bracht hij wat vrienden mee. Dit herhaalt zich tot op de dag van vandaag: verschillende Nederlandse telers komen hier kijken naar mijn zaailingen. Het is dankzij hen dat mijn bloemen de hele wereld rond zijn gegaan.

Ik heb ook goede contacten met verschillende dahliakwekers in Europa en de USA. Ondertussen heb ik deelgenomen aan shows in Engeland, Frankrijk en de USA. Ik doe het meestal niet zelf, maar lokale telers doen het voor mij. Sinds 2013 stel ik mijn tuin elk jaar op twee zondagen open voor het publiek.

Bij het creëren van nieuwe soorten kijk ik niet alleen naar de bloem, maar ook naar de sterkte van de stengel, de stand en vorm van de bloem en het algehele uiterlijk van de struik. Men moet heel streng zijn bij het selecteren van zaailingen."

Wat zijn de grootste uitdagingen in de dahliaveredeling?

"De uitdaging is om de goede matches te vinden, de goede ouders. Elke kruising is een vraagteken. Als je twee witte dahlia's kruist, kun je er niet zeker van zijn dat je alleen maar witte dahlia's krijgt. Dezelfde opmerkingen krijg je met betrekking tot de vorm en andere eigenschappen. Als je de twee beste baldahlia's kruist, weet je niet zeker of je goede baldahlia's bekomt. Singles, decoratieve, en nog andere variaties kunnen verschijnen."

Hoe lang duurt het om een nieuw ras te kweken?

"Als je geluk hebt, heb je maar één seizoen nodig om een nieuwe bloem te kweken. Maar als je eenmaal een goede variëteit hebt, moet je deze enkele jaren kweken en observeren om te zien of ze consistent blijft. Produceert het goed stekken? Maakt het goede knollen? Is het gezond? Geeft het veel bloemen?"

Wat zijn de belangrijkste selectiecriteria?

"De tot nu toe genoemde punten zijn ook selectiecriteria. Maar belangrijker voor mij is de manier waarop de bloem is gebouwd. De positie van de bloem op de steel. De sterkte van de stengel. De vorm van de stengel. Het gebladerte en de manier van groeien van de struik. Als een zaailing aan al deze eisen voldoet, duurt het meestal 3 jaar.

Ik heb geleerd dat de handel een ras wil dat veel stekken geeft en een goede knollenmaker is. Begrijpelijk voor een professioneel die ervan moet leven. Voor een dahlieliefhebber, zoals ik, zijn dat criteria van ondergeschikt belang. Voor mij is de bloem zelf het allerbelangrijkste, of de commerciële handel het nu wil of niet. Ik maak geen nieuwe dahlia's voor de dahliahandelaars, maar op de eerste plaats voor mezelf, omdat ik het mooi vind."

Jozef Weyts

De tafel is gedekt.

TUINBELEVING - *De tafel gedekt*

De bomen hebben hun bladeren afgeworpen of toch weer niet. De vaste planten hebben hun groeipunten weer onder het 'zand' gestoken. Egels mogen we nu zeker niet meer aantreffen bij duisternis. Oef, wat is dat lang slapen! Zouden wij daar ook eens geen deugd van hebben: ons terugtrekken in een bos in de Ardennen waar niemand ons weet te ambteren.

Door de gestage klimaatopwarming en zachtere winters overbruggen meerdere wintergroene struiken en bomen de winterkou. Hopelijk kunnen vele vogels straks in deze bladhoudende bomen en coniferen gaan schuilen tegen snijdende noorden- en oostenwinden. Tegenwoordig kunnen vorstgevoelige boomsoorten, zoals ook notelaars, zelfs zichzelf uitzaaien.

Wat zijn we tegenwoordig toch verwend wezens. Als we kijken hoe het er vroeger aan toeging; arbeid, handenarbeid, veldwerk, rapen en bieten oogsten dat de handen tintelden van de kou. Hoeveel respect moeten we niet tonen voor soldaten in de oorlogen die de winterkoude en wateroverlast dienden te overleven, alsof er nog geen miserie genoeg was.

Tegenwoordig zitten we gelukkig allemaal bij de centrale verwarming, haard of kachel. Lekker voor de buis, hoewel de vraag gesteld mag worden of er eigenlijk wel veel te zien is. Maar de maatschappij maakt ons lui, we hoeven niet meer te sleuren met de kolen- en de melkketel.

Gelukkig hebben we onze leefsituatie kunnen verbeteren en is er meer tijd om te genieten. De maatschappij heeft ons zelfs zo ver gebracht, dat we onze gemakzucht nu overbrengen naar het dierenleven in de tuin.

Wie van ons heeft de voedertafel al staan in de tuin? Het liefst niet te veraf zodat we het vliegend volkje van nabij kunnen aanschouwen. Eten moeten de vogels nauwelijks zoeken, het wordt voor hun neus gehangen of gezet, zo ook een potje vers water. Vogelzaad en vetbolletjes zijn in overvloed te koop, de commerce 'steunt' ons, we zijn mild, we pampere het gepluimte à volonté.

Nog is de winter niet voorbij of we hangen de nestkastjes uit voor de mezen en ander pluimage, een torenvalkkastje of een zitstok. Een zwaluwnest of twee hangen ook al onder de dakgoot. Het 3D-printen van het zwaluwnest door de vogels zelf zit er niet meer in.

De één komt, de ander gaat!

Wat hoeven die gasten nog te doen? Inderdaad, eerst zitten ze op hun stok, daarna op hun nest. Dan komt het zware werk, de kinderopvoeding. Haastig schieten de ouders rond op zoek naar aas voor hun kroost. Al vliegen er al vele van het nest naar de vetbol en terug. Ongelooflijk hoeveel energie zij spenderen. Maar ja, ze hebben nog reserve, ze staan goed gekweekt. Wat zou het omgekeerde zijn? Zouden de uitvliegende jongen ook zo in de weer zijn om de ouders te komen azen in het nest?

We schieten eigenlijk onszelf als tuiniers ietwat in de voet. Moeten die gasten niet gaan jagen op ongedierte, als daar zijn insecten en slakken! En de egels krijgen 's zomers nootjes als lokmiddel opdat ze toch niet bij de burens zouden gaan. Ze hadden dit jaar toch een overaanbod aan slakken! Maar de honger was al weg, dan maar slakkenkorrels gooien. Wie eet er dit goedje al niet? Toch wel verschillende vogels en egels!

Nu zitten de egels, als die er al zijn, in hun gekregen egelhuisje. Vleermuizen, mussen en roodborstjes hebben het niet onder de markt. Door de moderne gesloten woningbouw zijn er nog nauwelijks nissen of gaten. Alles zit potdicht, de herberg is gesloten. Kweek daarom gerust een hoekje dicht struikgewas, misschien met bruidsluier of bamboe. Daar is het knus keuvelen en overwinteren.

Wintergroen biedt beschutting.

Natuurlijk zijn onze bedoelingen naar fauna en flora doorgaans eerlijk en goed gemeend. Op het biotoop, vooral naar bijen, vogels en amfibieën, wordt voortdurend beknipt. Gelukkig bieden wij tuiniers voor hen nog wat levensruimte. Laat ons dit hoog in het vaandel dragen en beloven dat wij dit zullen blijven doen. Laat deze belofte en ons gedrag enige compensatie vormen voor de miserie die de mensheid hen aandoet anno 2024-25.

Maar waar ik het grootste probleem mee heb, is de kindermoord. Al die bezorgde vogelouders verzetten bergen werk om hun kroost te zien uitvliegen. Sommige jongen krijgen zelfs al niet de kans om uit te vliegen. Gaaien, eksters, spechten komen al pikken in het vlieggat van de vogelkast! Zo jong, zo mals, zo lekker is dit jonge vlees en goed verteerbaar. Maar dan komt nog de grootste snoodaard, jawel: de kat!

Deze geboren jager lust vogels als geen ander. Al in een open merelnest gaan ze bloederig tekeer ... en de merels hebben het al zo moeilijk. Veel jonge vogels worden in de vliedschool weggeplukt door deze geduldige viervoeters. Oh, wat is het leven oneerlijk, altijd moet de zwakste schakel er eerst aan geloven.

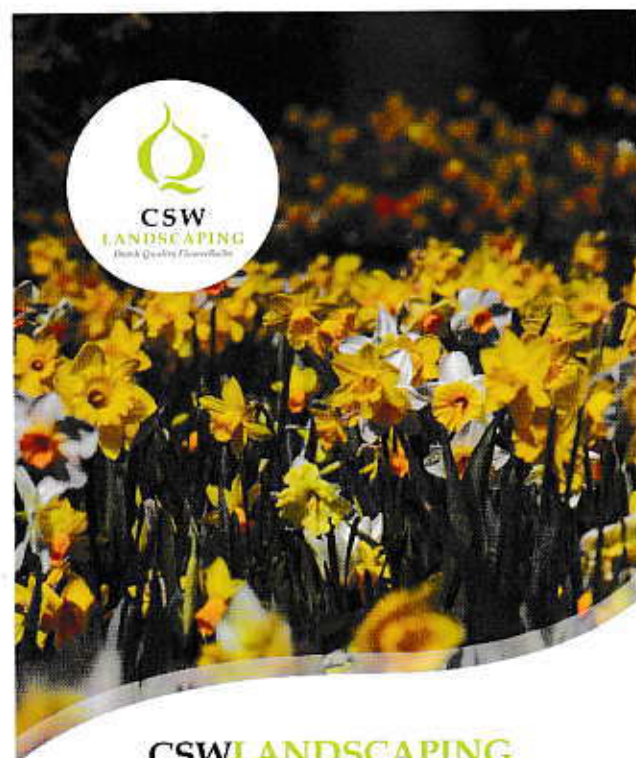

Het bewijs!

Beste lezer, houd uw katten aan de leiband. Zet een paaltje in het gazon, doe de kat een halsband aan en verbind de halsband door een touw met het paaltje. We deden dit vroeger wel met geiten en schapen. Iedereen tevreden in het gebuurte, behalve uiteraard uw kat. En blaffende honden vormen ook geen leuke attractie voor vogels en de hele buurt.

Je merkt dat wat goed is voor de een, nadelig is voor een ander. Er zijn altijd voor- en nadelen. We voelen er ons niet goed bij dat het nog actieve dierenleven het in de winter lastiger krijgt. We zijn mild en lief voor dit kleine goed, het gaat hen tegenwoordig niet voor de wind. Laten we volhouden zonder te overdrijven. Als de dieren zouden kunnen spreken, zouden ze wel eens "dank u" kunnen zeggen.

Luc Deboosere

CSWLANDSCAPING

Dé bloembollengroothandel voor de professionele gebruiker
in het hart van de bollenstreek

www.cswlandscaping.com
+31(0)252 760 990

Leidsestraat 100
2182 DR Hillegom